

LISSINGSCH

COURANT.

Vereenvoudiging in het bestuur.

Belasting op de hoogere tractementen.

Volgens een bericht in het *H. B.* van den 11. dezer, doet de ernstige voorzieningen nemen, tot vereenvoudiging in het bestuur, ten gevolge waarvan vele zaken door de Hoofden der departementen en de Provinciale of Plaatselijke autoriteiten, onder H. D. tusschenkomst zullen worden afgedaan, waarvoor het werk bekort en bespoedigd, en het getal Ambtenaren minder zal kunnen worden. » Ook met betrekking tot de zoo omslagtige wijze, waarop het beheer der geldmiddelen hier te lande schijnt plaats te hebben, moeten maatregelen ter bekrimping op het tapijt zijn, » zegt het

Wat ons bij uitnemendheid in de bevelen van Z. M. bevestigt, dat er steeds bij bepaald schijnt te worden, » dat Ministers of commissien, met eenig werk belast, niet meer moeten gereed zijn. Hierdoor wordt de gelegenheid gegeven, om gewichtige en dringende zaken, tijden achterlaten, aan den kapstok te laten hangen, iets waarover vroeger zoo menige klagt vernomen is. Hierdoor zal er leven en beweging in de ambtenaren, en veerkracht in het bestuur komen; en de natie zal reeds spoedig heilzame vruchten plukken van het bezit van eenen Koning-Veldheer, die in H. D. de betrekking de gewoonte moet hebben aangenomen, » maar alleen om bevelen te geven, maar ook om toe te zien, dat de zaken, die de natie aanpakken, niet worden achtergelaten, » dat Z. M. de genotende deugdelijke eigenschap uit de natie ook in het beheer onzer burgerlijke staatshuishouding schijnt te willen overbrengen; want helaas! de onderwereld heeft ons geleerd, dat het langzame haasten geen en de minsten waarborg oplevert voor de deugdelijkheid van het

het goed en krachtig nogtans de wil van Z. M. zijn moge, » langs den weg van vereenvoudiging tot bezuiniging te gaan, » gewichtige heletselen zal H. D. steeds blijven aantreffe, » in de veel te beperkte wijzigingen onzer grondwet; in de behoudens zijn van eenne veel te groote, te kostbare schaal voor onze staatshuishouding. Trouwig gevolg heeft van de slapheid der verdubbelde tweede kamer, welke de zoo schone, zoo zeldzame gelegenheid heeft laten voorbijgaan, om die schaal met ons vermogen en onze krachten overeenstemming te brengen!

Wij hebben allen de oorzaken dier slapheid en zullen maar niet bij stil staan. Aan eenne stader herziening der grondwet schijnt voorwaert niet te mogen gedacht worden, hoezeer wij voor ons het als hooge wijsheid zouden beschouwen, van het tijdperk van rust, dat ons schijnt te zullen beurt vallen, met ontrigtheid gebruik te maken, en niet te wachten tot de nooddwang daartoe oerlang verzoeken wij hiertoe niet komen; kunnen wij intusschen

zoo veel met de riemen, die wij hebben, en wil de gering dit ernstig, dan zal onze staatshulk nog altijd daar een aanzienlijk eind kunnen worden vooruitgebragt.

Wij schijnt ook het denkbeeld te zijn geweest van die leden der Staten-Generaal, welke, de onmogelijkheid ten gevolge der overvloedige, om vele overvloedige en rijk betaalde posten te schaffen, ten minste een middel voorstelden, om de staatshuishouding minder drukkend voor de natie te maken. Wij bedoelen den voorslag, om behalve eenne belasting op renten, eenige procenten te heffen b. v. van 5-10 van de

ambtenaren, die meer dan f 1000. — bezoldiging genieten, met uitzondering der gehuwde Officieren beneden den rang van Majoor.

Die voorslag moet iedereen billijk voorkomen, welke in aanmerking neemt, dat insgelijks de man van handel, van nijverheid jaarlijks eene korting ook op zijn tractement, op zijne inkomsten dragen moet, [en dit onverschillig of hij boven of beneden de f 1000. — geniet,] — wij bedoelen het *patentnoot*.

Men zal wel zeggen: De staat heeft de jaarwedden geregeld naar gelang van de behoefte en den stand van elke ambtenaar; ontleent men hem daarvan een gedeelte, dan heeft hij te weinig; en wil de staat op zijnen ijver en trouw voortdurend kunnen staat maken, dan moet dezelve billijkerwijze weder aanvullen, wat de belastingwet hem zou ontnemen.

Hiertegen kunnen echter gewichtige argumenten worden overgesteld.

Voor eerst, bestaat algemeen in Nederland de overtuiging, dat zeer vele posten te hoog worden betaald, dat zeer vele ambtenaren meer ontvangen, dan zij behoeven, om bij een ordelijk en spaarzaam huishouding, in hunnen stand fatsoenlijk te kunnen leven.

Ten anderen, zijn er zeer vele, welke *meerdere* posten gelijktijdig waarnemen, waartoe wij eenvoudig zullen verwijzen naar de leden der eerste en tweede kamer, om van eenne massa andere begunstigde persoonsaaden niet te spreken. En volgens het voorstel zouden al de bezoldigingen, het zij uit 's rijks-, het zij uit andere kassen genoten wordende, moeten worden zamengetrokken, om te bepalen in welke categorie de bezoldigde voor de heffing der procenten zou geplaatst worden.

Ten derde is er een groot aantal hoog bezoldigde personen, welke of schatrijk of tamelijk bemiddeld bovendien zijn, en op alle welke dus volstrekt niet slaat het argument, dat zij hunne bezoldiging tot de tegenwoordige hoogte behoeven, om fatsoenlijk te kunnen leven.

Ten vierde is ook de man van handel of nijverheid een nuttig en wel zeer nuttig burger van den staat, en werkt tot deszelfs instandhouding krachtig mede. Doch alhoewel hy met groot bezwaar in zijnen kring kan blijven bestaan, ontziet men toch niet op hem belastingen te leggen van allerlei aard. Naar malle van het meer drukkende dier belastingen moet hy zich meer in zijne levenswijze beperken, kan hy minder een deftig en fatsoenlijk man blijven, doch ontslaat hem dit niet van zijn evenredig aandeel in de belasting te moeten dragen.

Dat dan de ambtenaren, nu de nood des lands het vordert, en dringend beperking gebiedt, ook niet van de betaling van een billijk deel van de opbrengst kunnen nijverheid verschoond blijven; dit is, naar ons inzien niet anders dan redelijk.

Wij meenen echter, dat er voor de classificatie eenige grondslagen zouden behooren te worden vastgesteld, om ieder zoo veel mogelijk in overeenstemming met zijne krachten te kunnen doen dragen.

De noodzakelijkheid hiervan zal terstond in het oog vallen, bij het stellen der volgende gevallen:

Zeker Ambtenaar, gehuwd en vader van 6 minderjarige kinderen alle door hem te verzorgen, en met deze een geheel huis moettende bewonen, geniet jaarlijks f 1500. — en heeft buiten dat niets. Een ander, ongehuwd, en met een eigen vermogen, dat hem jaarlijks f 5000. — opbrengt, leeft op kamers.

Betalen deze beiden nu evenveel, dan bestaat er geene de minste verhouding, op hunnen last. Voor den een is dezelve hoogst drukkend, voor den anderen onmerkbaar.

Daarom zouden bij de vaststelling van een algemeen tarief, b. v. op den voet, als wij hier laten volgen, de daarvoor voorgestelde uitzonderingen of modificaties dienen te worden aangenomen:

	1000.	1500	wordt betaald 2%
1500.	2500.	"	3%
2500.	4000.	"	5%
4000.	7400.	"	7%
7500.	10000.	"	10%
10000.	25000.	"	15%
borende f 25000. 20%			

Dit tarief wordt verhoogd.

Voor de bezitten van nog andere inkomsten dan hunne bezoldigingen, (die van hunne echtgenooten, welke in de gemeenschap komen daaronder begrepen.)

der 1 ^e klasse	borende de f 5000.	met 5%
2 ^e "	(van f 2000. - f 5000)	- 3%
3 ^e "	(van f 500. - f 2000)	- 1%

Dit tarief wordt vermindert:

Voor alle Ambtenaren, zonder andere inkomsten dan hunne bezoldiging, of die beneden de f 500. - bedragen, Gehuwd zijnde zonder kinderen met $\frac{1}{2}$ pct.

voor elk tweetal kinderen daarenboven 1 pct.

De Weduwen naamt met 2 kinderen of daarboven deelen in de vermindering, voor de kinderen toegestaan.

De pensioenen worden gelijk gesteld met de bezoldigingen. De reden, waarom wij hier ten aanzien van het gedane voorstel in eenige bijzonderheden treden, is die, dat wij de billijkheid en uitvoerbaarheid van den maatregel zoo zichtbaar mogelijk willen maken; omdat wij willen doen zien, dat die edele mannen onder de Staten-Generaal, welken voor de natie hebben willen doen, wat zij konden, geene *Utopianen* zijn, maar zeer goed wisten, dat helgenen zij voorslechten ook te verwezenlijken zou zijn, (zonder hen te bezwaren, welke geen bezwaar dragen kunnen) — wanneer maar de regering den moed wilde bezitten, om de tot dusver gebenedijden door den staat op gelijke lijn te plaatsen met hen, aan welke men tot nu toe geenen anderen cernaam heeft weten te bezorgen dan dien van *lastdragers*.

Kwam de regering hiertoe, het zou niet te betwijfelen vallen, of ook dit middel zou nog tamelijk wat renderen, en het zou gedragen worden door personen, welke in geenen deele, (zoo als de mindere klasse door de opcenten) zou verplicht worden, er het reeds karige rantsoen dagelijksch voedsel, en het weinige warmtestof, dat zij zich nu kunnen verschaffen, om te verniederen.

Moge dus het middel, bij intrekking of afstemming der voordragt, van de opcenten op de eerste levensbehoefden; bij de hooge regering die ernstige overweging vinden, welke hetzelfde zoo in alle opzichten verdient!

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN.

Gezien de Resolutie van Heeren Gedeputeerde Staten dezer Provincie van den 20 November jl., N°. 18.

Gelet op Art. 7 van het Reglement op het kohier en den onderhoud en Policie der Buurtwegen en Voetpaden in deze Provincie.

Brengen bij deze ter kennis van de Belanghebbenden, dat gedurende twintig dagen te rekenen van heden, dagelijks, des Zondags uitgezonderd, van des voormiddags 10 tot des middags 12 uren ter Secretarie dezer Stad ter visie van de belanghebbenden zijn liggende de door Heeren Gedeputeerde Staten voorloopig vastgestelde Tableau houdende klassificatie en aanwijzing der Buurtwegen van de 2^e klasse in het 1^e District dezer Provincie, mitsgaders die van de 3^e klasse in deze Gemeente, ten einde de Belanghebbenden in de gelegenheid te stellen de wege hunne bezwaren of aanmerkingen te kunnen mededeelen.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, ter plaatse waar zulks gebruikelijk is, te geschieden, mitsgaders in de Stads-Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 14. December 1840.

Burgemeester en Wethouders voornemend,
A. VAN DER SWALME.
Ter Ordonnantie van Hun Edeel Achtbare,
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 8. December. Uit Kronstadt (Rusland) schrijft men, dat het ijs zich in digte massa's drie versten van Tolbucht naar het westen uitstrekt.

Stuttgardi dd. 4 December. Oorlog schijnt zich thans ook ten oorlog te willen uitrusten, want er zijn aanzienlijke leveranciers van paarden voor artillerie en kavallerie bevolen. Hoe ver deze toerusting zal zullen mitstreken en of de algemeene vrede wezenlijk zal gestoord worden, kan men niet zeggen; doch het is in alle gevallen een teken, dat het Duitse verbond wapeningen aansaant, en niet uitsluitend enkele Vorsten van Duitschland, want Württemberg behoort in allen gevallen tot de spaarzaamsten landen, welks gouvernement allelijk geld misgeeft, wanneer zulks volstrekt noodig is.

Te St. Jean d'Acre heeft den 6 November, twee dagen na de vermeestering der stad, opnieuw eene ontbranding eene groote hoereelheid kruid plaats gehad, welke, naar men meent, door de nog smeuende overblijfselen van het den 4 in de lucht gesprongene kruidmagazijn in brand was geraakt. Het aantal der bij deze gelegenheid omgekome menschen wordt begroot op 300; door anderen op meer. Verscheiden engelsche matroozen, en ook eenige officieren, moeten zijn omgekomen.

ENGELAND.

LONDEN, den 9. December. Uit Chioa en Oostindia zeer gewichtige tijdingen. De expeditie tegen Chusan, door de bevelen van den commodore sir J. Gordon Bremer, den 4 Julij in de baai van dit eiland ten anker gekomen en heeft, na eene vruchteloze opeiseling tot overgave der operatiën den volgende dag begonnen. Na kortstondigen gestand, landden de troepen en vingden den aanval op Tin-han-lee, de hoofdstad van Chusan, aan, wier bezetting eerst yerdeligde, maar gedurende den nacht de plaats verliet die daarop terstond door de Engelschen bezet werd, en geen man verloren hebben, terwijl het verlies der Chinesen op ongeveer dertig man wordt geschat. Eene groote menig geschut en ammunities is gevonden. Door het misbruik den inlanderschen sterken drank, shamshee genaamt, dien soldaten meester werden, hebben zij zich aan verregaande tensporigheden schuldig gemaakt. De inwoners zijn mededeels uit de stad gevlugt.

FRANKRIJK.

PARIS, den 5. December. Parijs wordt bewaakt als stad in staat van beleg. Gedurende den dag verlaat een deelle den troepen de kazernen niet, maar houdt zich op om op het eerste teken uit te rukken. Des nachts doorlopen talrijke patrouilles de straten. De municipale garde is nog strenger dienst dan de linietroepen. Voegt men hierbij waakzaamheid en de voorzorgen van den heer Delassier (fect van politie), dan ziet men hoe Parijs bezorgd is.

Het Ministerie heeft, zegt men, van lord Palmerston de stellige verzekering ontvangen, dat de Engelsche Regent niet aan denkt, eene eenige der op de syrische kust overde plaatsen bezet te houden, noch zich eenig uitlandig voordeel aan te matigen.

Het hôtel der Invaliden, waarin thans Napoleon bevoelde zal worden geplaatst, is getuigen geweest van verscheidene daden. In den nacht van den 12. Julij liet drong het volk er binnen en haalde wapens, om de Bate te veroveren; den 14. namen de jonge lieden van la Bate 30,000 geweren en 6 stukken geschut er uit mede; in 1793 was de esplanade bedekt met werkplaatzen, om wapens te maken; in 1794 liet de Convencie er een berg opwerpen, welks top het beeld van *Herkules* werd geplaatst. Op de esplanade liet *Napoleon* de plathoemde vaartuigen bouwen, welke hij bestemd had voor de landing op de kust van Engeland; den 23 September 1800 werd de asch van Turin in het monument aldaar geplaatst; den 7 Februarij 1806 *Napoleon* er eene bibliotheek op; in 1808 had er de toonstelling van de voortbrengselen van vijfverheid plaats; 17 Mei 1807 werden de degen en de decoratiën van *Friedrik den Grooten* en de vlaggen, welke in de laatste toegen veroverd waren, er overgebragt; in 1815 namen Verbondenen terug den leeuw van St. Marcus, welken *Napoleon* uit Venetie geroofd had en in het midden van de fontein genaamd *de Lion*, had geplaatst, als ook de vlaggen, die er in 1807 waren gebragt; wat den degen van *Friedrik den Grooten* betreft, deze is den 31. Maart 1814 door *Joseph Napoleon* verbroken.

De 4 stoombooten, die gewoonlijk tusschen Rouen, Rouen varen, zijn door het gouvernement geboord van konvooi van *Napoleon*. Den 8 vertrekt het konvooi van Rouen naar Havre, en den 9 naar Rouen. Zoodra het zal zijn aangekomen, zal er van minuit tot minuit een nonchot worden gelost; bij het vertrek van daar zullen 101 kanonschoten worden gedaan, enz. De mahonij

marin, het lijk van *Napoleon*, te St. Helena heeft ge-
en welke vervangen is door eene andere uit Frankrijk,
aan kleine stukjes gehakt en als reliquien aan het
volk uitgedeeld.

Men meldt uit Havre du 9 December. Het weder,
ik plotseling buijig geworden was, had ons eene moei-
saar looch wreeken voor de lijstatie, welke wij dezen
inter verwachtten. Gelukkig is dit onweder overge-
om de zee werd spiegeld. de nacht was
schoon, en de maan, als eene graafamp, bescheen
waart met hare zilveren stralen.

Tegen 7 ure was de lijk-expeditie in de ruime zee
aan. Hoewel zij blijkbaar niet al hare snelheid bezigde,
de zij gezwind, door wind en getij begunstigd, en haar
in verband met de vooruitgaande beweging des lichts,
ik het Oosten bescheen, teekende haar van minnuut tot
al duidelijker en duidelijker in het bruine verschielt
en gevestigde. De aandacht vestigde zich voornamen-
lijk op *Guimardie*. In de rigting, waarin men haar zag,
was zij drie vierden aan het land en haar linker rader-
schelde het achterste gedeelte. Doch, tot op twee kabel-
en van het havenhoofd gekomen, maakte zij eene kleine
og om de Seine binnen te varen, en het tafereel, het-
tich op dat oogenschijnlijk vertoonde, herinnerde aan aller
onderscheidingen gevoelen, en de onsterfelijke herinnerin-
welke zij in menigte uitlokt. Op het achterdek vertoonde
tusschen vier brandende vuurhaarden, welker schitterende
licht met het aanbreekend licht des dags en met de
hemering der maan vereenigden, de ontzettend groote
er bevattende het stoffelijk overschot van den grootsten
die immer Frankrijk heeft voortgebragt. Allengskens
het kostbare overschot heen voor de ontroerde menigte,
hemeren heerschende godsdienstige stilte werd niet ge-
aan toen het eerste kanonschot de aankomst van 's Kei-
der op eene Franche rivier, tusschen die oevers, welke
de plaats zijner begrafenis had gekozen, verkondigde.
Oogenblik verhieft zich de zon, schitterend en onbe-
der de heuvels, die het beil der rivier vormen en
de wuiflichten verbleeken. Hare gouden stralen, op de
kapel nedervallende, deden duizende vuiken zich uit
te verspreiden. De lijkbaar scheen omgeven door eene
monster, te midden waarvan de glans der gouden
roven op het lijkkleed helder straalde.

Door het Spaansch-Regentschap zijn twee besluiten uit-
geloof, waarbij voor alle politieke misdrijven, sedert 19
is gepleegd, kwijtschelding en vergeetelheid verleend
op uitzonderingen op deze amnestie betreffen de gees-
te de wapenen voor don *Carlos* hebben opgevat,
heren bij het leger van dien Pretendent en de le-
der politieke junta's. Desniettegenstaande zullen bijna
derden der thans in Frankrijk aanwezige Carlisten, ten
der besluiten, naar hunne haardsteden terug kunnen
en het getal dezer uitgewekenen wordt op vijf en der-
tig groot.

NEDERLANDEN.

HAARLEM, den 10. December. Door de regering is
een antwoord op de bedenkingen, in de afdelingen
gevoerd kamer der Staten-Generaal gemaakt, ten aan-
het ontwerp van wet tot vaststelling der middelen
ting van de uitgaven, begrepen in de begrooting over

Op last des Konings, zijn de gouverneurs der provincien
bevoegd, om toe te zien en te zorgen, dat er geene
ingen geschieden tot levering van remonte paarden voor
vriende Mogendheid; zonder echter den verkoop en
op paarden op zich zelve te belemmeren.

ROTTERDAM, den 7. December. Wij vernemen, dat er in
acht van den 1. dezer te Waddingsveen ten huize van
handelaar *Fisser*, door middel van braak eene waar-
5000 aan geld en bankpapier is gestolen. Een der
bield met een blank mes bij het bed van een der
en de wacht, om aan de kleine door vrees het roepen
op te beletten.

ROTTERDAM, den 14. December. Met bijzonder genoegen
vrij in de *Rotterdamsche Courant* van den 12. dezer
herstaand herigt. Waar de Koning zulke sprekende
en geeft van hartelijke deelneming in het bijzonder ge-
de vreugdefeesten door waardige en verdienstelijke on-
gen gevierd, daar zullen de gevoelens van liefde en
gheid aan de zijde van deze wel bezwaarlijk kunnen
ge blijven.

ROTTERDAM, den 14. December. Gisteren heeft het feest
gehad, hetwelk aan den weldeden zeer geleerden heer
de *Dalen*, oudsten der practiserende geneesheeren bin-

nen deze stad op den dag van zijne vijftigjarige kunst-nitoe-
feping, door bijna al zijne kunstbroeders was voorbereid.

Op dit feest heerschte de meest gepaste vrolijkheid. De
heer, medic. doctor *C. A. L. Sander*, oud lector aan de cli-
nische school, nam het voorzitterschap waar, op eene wijze
die allen lof te boven gaat.

Behalve de zonen van den heer *C. Dalen*, vereerden met
hunne tegenwoordigheid dit kunstfeest Zijne Exc. de heer mi-
nister van binnenlandsche zaken, de edel achtbare heer bur-
gemeester dier stad, de weldel gestreng heer raad-adviseur
voor de geneeskundige zaken, de weldel gestreng heer pre-
sident van de provinciale commissie van geneeskundig onder-
zoek en toezicht in de provincie Zuid-Holland, residentende
te Dordrecht, de heer president commissaris der Societeit *Har-
monie*, welke societeit het gebruik harer prachtige zaal voor
dit feest had afgestaan.

Zijne Exc. de heer staatsraad, gouverneur dezer provincie,
had zich beleefdelijk verschoond van de bijwoning, terwijl de
oud hoogleeraar *P. Hendriks* verkozen had onder de deelne-
mers geplaatst te worden, en onder de commissarissen behoor-
de, die het feest hadden verordend.

Bij de inleiding van den feesteling in de receptie-zaal werd
aan hem, door Zijne Exc. den heer minister van binnenland-
sche zaken, uit naam van Z. M. den Koning, het ridderkruis
der orde van de Nederlandschen Leeuw overgereikt, en hem
door zijne kunstbroeders, onder gejuich, op de edele horst
gespeld. Niemand der aanwezigen was er, dien dit blijk van
Zr. Ms. goedkeuring niet getroffen heeft, en die niet over-
tuigd was, dat de vele verdiensten van den hooggeachten man
hem deze onderscheiding waardig maakten.

Vele toepasselijke toaen werden welsprekend ingesteld en
bartelijk gedronken, en allen keerden voldaan huiswaarts.

Onder de overige vele bewijzen van algemeene deelneming
en hoogachting, door den heer *Dalen* ontvangen, behoort ook
dat de leden der plaatselijke commissie van geneeskundig toe-
voorzigt zijn ed. en corps hun compliment gemaakt hebben,
waarbij de vice-president dier commissie hem kort maar hart-
elijk heeft aangesproken.

Mengelingen.

Te Negerinnenmarkt te Tunis.

De slavenmarkt ligt in het hoogste der stad en is een klein
vierkant plein met arcades, onder welke de nieuwsgierigen,
de koopers en verkoopers wandelen, omringd van kleine don-
kere winkels voor verschillende handwerken; in eenen der boe-
ken is ook eene soort van koffijhuis, waar de talrijke bezoek-
ers komen uitrusten en hunne pijpen rooken; midden op de
markt is, drie voeten hoog, eene vierkante verhevenheid,
bedekt met tapijten en matten en met eene koepel ge-
dekt. Op dere verhevenheid, die omtrent twaalf vier-
kante voeten hebben kan, bevinden zich de makelaars, grijs-
aards met eenen haard en den bril op de neus, in gele zijde
gekleed; vóór hen, met den rug naar hen toegekeerd, zitten
op de matten de ongelukkige slagoffers. Ik telde er 19 bin-
nen in, en 8 op eene steenen bank buiten de balustrade, en
dus meer aan het gezigt van het publiek blootgesteld. Ik
dacht, dat ik zou zien schreijen en de droefheid op het ge-
laet ontdekken: maar hoe groot was mijne verwondering, haar
onder elkander te zien praten en lagchen, als of het de on-
verschilligste zaak der wereld gold; en echter hangt haar ge-
luk van den meester, die haar kiest, af. Deze Negerinnen
waren bijna alle jong, maar ik zag slechts twee of drie van
een redelijk uiterlijk; de overige waren afschuwelijk mager of
hadden een Ethiopisch gelaet; eenige, boven de jaren reeds,
schenen naar de markt gebragt door meesters, die, niet we-
tende, wat zij met haar doen zouden, verhoudt waren, haar
voor elken prijs af te zetten. Intusschen vloeiden de koopers
toe; het waren bijna allen Mooren, die tot de rijke standen
schenen te behooren, hetgeen aangeduid werd door hunne lange
zijden kleederen, hunne kostbare turbans, en vooral de rond-
heid van hun onderlijf, even zeer in Afrika als in Europa ken-
teeken van welhebbend. De markt begon; het geschreeuw der
verkoopers begon: *miatin ou kamsinn*, *dela Miatt*
(tweehonderd, tweehonderd en vijftig, driehonderd, t. w. piasters).
Zij deden hunne Negerinnen vrij galant opstaan, namen haar
bij de hand, gelijk men bij ons eene bruid naar het altaar
leidt en deden haar onder de menigte rondgaan, terwijl zij
hun schreeuwen herhaalden. Wie twee slavinnen te koop
had, nam aan elke hand eene. Men zou gezegd hebben, dat
een huisvader zijne twee kinderen leidde, of een danser zag,
die, tusschen twee dansers gestaan geplaatst, een *avant-trois* maakt.
Dikwijls werden de Negerinnen door eenen kooper onder de
menigte opgehouden; terstond reemde de verkoper of de be-

koorlijkheden of de huisselijke hoedanigheden van zijne waar. Maar de ongevoelige Moor, schijnbaar geen acht slaande op dit gepraat, en zich zelve wissende overtuigen van de physische eigenschappen, nam de Negerin bij den arm, drukte haar, betastte haar, zag naauwkeurig naar het binneste der hand, en deed, als een arts, die eenen zieke bezoekt, de tong uitsleken, onderzocht tanden en tandvleesch, etc. De meeste koopers toonden zich zeer ongemakkelijk, het zij omtrent den prijs het zij omtrent de hoedanigheden en gingen verder. Soms tijds wordt de slaaf op die wijze vijftien of twintig maal onderzocht en betast, voor dat zij eenen meester of meesteres vindt, want er zijn onder deze koopers Moorsche vrouwen, die Negerinnen voor haren huisdienst koopen. Christenen mogen geene slaven koopen dan onder de hand en door tuschenkomst van eenen Moor. Intusschen gingen de handelaars in snuisterijen, wier straat op de slavenmarkt uitkomt, rond, en boden ringen, koralen braceletten, ringen voor de voeten, vergulde ketenen aan. Daar deze stukken meestal weinig kosten, zoo maakt soms tijds een verkoper er een geschenk van aan zijne Negerin, het zij, om haar meer verheugd en dus meer verkoopbaar te maken, het zij om haar boven de andere te doen schitteren. Ik zag zoo vijf of zes verkoopen, die hare nieuwe meesters met de grootste kalmte en volkomene onverschilligheid volgden. Overigens hebben zij, wanneer zij mishandeld worden, het recht, om van hare meesters te cischen, dat zij weder verkocht worden.

Ik had in het binneste van die verheerlijking eene dier ongelukkigen gezien, met al de teekenen van ellende en verdriet; zij had een meisje van drie of vier jaren bij zich, en aan hare borst een kind van vijf of zes maanden. Van medelijden getroffen, kocht ik eenige peren, die ik op de mat, waar de arme moeder zat, nederlegde. Alle overigen zagen mij aan met eenen blik van verbazing, gemengd met domheid, daar zij zich waarschijnlijk niet verbeelden konden, dat een Roumi (Christen) medelijden konde hebben. Het kleine meisje wierp zich op de vruchten, zonder te zien, van waar zij kwamen; maar de moeder, een oogenblik door mijne jaad verrast, bragt bij afwisseling hare hand op hare borst en haren mond, volgens het Moorsche gebruik, en haar blik leidde mij deze beweging uit. Eenige oogenblikken daarna, toen ik onder de menigte rondwandelde, voelde ik mijnen arm aangeraakt: het was de Negerin met hare kinderen, geleid door haren meester. Zij had mij bemerkt, leide haar voorhoofd en vervolgens hare lippen op mijnen arm, kustte mij de hand, en dankte, aldus op hare wijze voor de wel zeer geringe deelname, die ik gehad had. Ik gevoelde, dat ik beschaamd was, niet dat ik op die wijze door eene Negerin, te midden der Mooren, die mij aanzagen, staande gehouden werd, maar dat ik zoo vurig voor eene zoo onbeduidende handeling bedankt werd. (Deventer Courant.)

Nabij de haven van Liverpool verheft zich thans een verbaard groot gebouw van vierkante steenen. Het is tot een toeluis bestemd. Daar ik geene arbeiders zag »schrijft de heer Jomah» zoo vroeg ik, waarom men niet werkte; men antwoordde mij, dat allezins gewerkt werd en alle arbeiders aanwezig waren; een stond boven op den muur, een ander beneden aan eenen kraan, en de derde hield den haan van eene stoommachine, en deze drie lieden deden zoo veel als 300 metselaars, welke gebakken steenen leggen. Steenen van 400 ponden gewicht werden tot de tweede verdieping opgeheven aan den muur, waar de arbeider zich bevond; deze ontving ze en op een gegeven teken werden zij op de behoortelijke plaats gelegd. Men bouwde inderdaad door middel van stoom. Men was begonnen de bouwplaats met eenen spoorweg van één spoor te omringen en op dezelve had men eenen verbaard groote kraan van 200 voeten geplaatst, die boven het gebouw uitsleekt. Hij heeft driederlei bewegingen, regts en links, vooruit er naar boven. Niets laat zich vergelijken met de naauwkeurigheid en gemakelijkheid dezer door stoom gedrevene machine, die op kommando de zwaarste lasten opheft en weder laat zakken op het juiste punt. De eerste toestel om met stoom te bouwen is wel kostbaar, maar over het geheel bedraagt het voordeel aan daguur 50 percent.

DRUKFEIL.

In ons vorig No. moeten aan het slot der eerste zinsnede van het artikel: *de hoop op het behoud aan den vrede*, gelezen worden de woorden: *deze hoop schijnt te zullen worden verwezenlijkt*.

Bertijdingen.

VLISSINGEN, den 14. December. Sedert den 11. decer zijn alhier vier reede gekomen:
Voor Rotterdam bestemd:

Le Dinkskapton, P. Salome Dinkkeren, An'gbeden, Louis, Hamburg, meel.

Voor Gend bestemd:

Die Hoffnugg, R. J. Buss, Carolinienseel, gars.

Voor Antwerpen bestemd:

Elisabeth, J. H. Kruger, Hamburg, stukgoederen; the Soho, combe, Londen, passagiers en stukgoederen; Jo Prosper, R. Harre de Grace; de Maria, M. Bickholtz, Hamburg, beide stukgoederen; Elidia, H. Belotius, Ditzum, gars; Heperus; L. B. Jansen, gars; der Seennan, A. G. Huyssen, Ottendoff, raspaad; Fresh, A. J. Aries, Carolinienseel, gars; Lisette, H. E. Rohtjers, Duitvisch; Augusta; M. Frevits, Rusterwel, raspaad; Catharina Mary, F. Behrens, Carolinienseel; Medemblik, P. J. Carst, Kiojo, beide stukgoederen.
Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen, en van dezelve Zee gezeld:

Pizzard, J. Andersson, Ballast, New-Castle; Helena Eugenie, good, schors en vlas, Liverpool; Protheus, J. Bradhering, Bahia; Britannia, J. Fox, suiker, Londen; Marie Key, Charlestown, ballast; Eoratos, B. Crosby, stukgoederen, New-Celebrant, J. Monnet, Liverpool; Barbara Catharina, J. M. de beide schors; Majestic, J. Wainwright, Charlestown; Balla, S. Liban, beide ballast; Otto, Barber, Bremen; Belgique, C. Janetro, beide stukgoederen; the Soho, T. Whitecombe, passagiersgoederen, Londen.

Van Vlissingen gezeld:

Margaretha, J. Olsen, laatst van Gothenburg, houtwaren, de

Advertentie.

* * * Het strekt der Leden van de VLISSINGSCHEN tot een streelend genoegen, langs dezen wijljk haren dank te beluigen, voor de ruimen haer geschenken, zoo door Ingezetene Stal en van elders, als door eenige Officieren de Zee- en Landmagt alhier gestationeerde garnizoenen, en ook vooral door Onder-Officieren het flank-bataillon der 6^e afde. Inf., die met meelmatige uitspanningen, wel hebben willen baar, maken, ter ondersteuning van gezegde Angenaam, was het haar; in deze zoo algemeene deelname, de goedkeuring van denken, te mogen ontvangen.
Weltra zal, bij de vroeg invallende wijl uitdeelingen een aanvang worden gemaakt, er van de zijde der Dorcas alles zal worden gewend om zooveel mogelijk in de behoeve armoede te voorzien, bijzo deze ingrijping voortdoring de werksadige belangstelling, menschenrijden aanbevelen, om gedachvolheid der behoeften, de leden der Dorcas tijd tot tijd nog tot ruimere uitdeelingen te stellen.

VLISSINGEN, den 14. December 1840.

* * * PUBLIEKE VERKOOPING op dag den 30. December 1840, des voormiddien uren, op de Hofstede genaamt *TER THEN*, gelegen in Welzingen, onder de Genie *THEM*, ten overstaah, van den Notaris *STUART MARKERS* en Getuigen van vier-, vijf- en zesjarig ELSEN, ESSEN en GEN geslagen KAPHOUT.

AFVAART-UREN VAN DE STOOMBOT

DE SCHELDE.

December 1840.

Van Vlissingen.		Van Bresken.	
	ur. min.		
Dingsdag 15,	nm.	Dingsdag 15,	nm.
Woensd. 16,	"	Woensd. 16,	"
Donderd. 17,	"	Donderd. 17,	"
Vrijdag 18,	"	Vrijdag 18,	"
Zaterdag 19,	"	Zaterdag 19,	"
Zondag 20,	"	Zondag 20,	"
Maandag 21,	"	Maandag 21,	"

Van VLISSINGEN naar NEUZEN en

Dingsdag den 22. Dec. om 10% ure. — Terug nm.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.